

Донецька ніч

Володимир Біляїв

Квапливо поїзд десь прогримотів,
Гудуть дроти надвищених напруг,
І цвіркунами ніч дзвенить навкруг,
І ти вслухаєшся у дивний цей мотив.

І чуєш: звір дріма у лігві потайнім
І птаство кублиться у гніздах теплих.
І верби лагідні у благосному сні
Зітхають втомлено на стародавніх греблях.

Ти знаєш — яблунь цвіт на твій полине слід,
В цілунку прикиплять твої уста охочі,
І зірка зірветься, немов достиглий плід.
І промайне. І згасне в хащах ночі...